

СВОБОДА

UKRAINIAN DAILY
FOUNDED 1968
A National Newspaper published daily except Sundays, Mondays & holidays (Saturday & Monday issues combined) by the Ukrainian National Ass'n, Inc. at 81-83 Grand St., Jersey City, N.J. 07310

Second Class Postage paid at the Post Office of Jersey City, N.J. Accepted for mailing at special rate of postage provided for by Section 1130 of Act of October 3, 1917 — authorized July 31, 1918.

Передплата: на рік — \$24.00, на пів року — \$12.50, на 3 місяці — \$6.50. Для членів УНСоюзу 65¢ м.с. За кожну зміну адреси — 25¢. Чеки і "money orders" виставляти на "Svoboda".

Статті і дописи, підписані авторами, не несуть відповідальності за змістом. Редакція застерігає собі право вилучати матеріали, які порушують моральні та етичні принципи. Незамовлені матеріали повертаються тільки тоді, коли автор собі це виразно зазначить, добувши задрасовану ковертку з відповідною поштовою оплатою. — За зміст оголошень Редакція не відповідає.

P.O. Box 346 Jersey City, N.J. 07303

Співбудівничі совєтської імперії

Заповіджений приїзд до ЗСА совєтського партійного фірора Леоніда Брежнєва дав поштовх до багатьох коментарів, критичних зауваг, а також спроб обґрунтувати політику зближення "батьківщини соціалізму" СРСР з "красною класичною капіталістичною" — ЗСА. Президент Ніксон у своїй останній промові з 13 червня в дуже позитивному тоні оцінив факт проїзду більшої американсько-совєтської співпраці, запевняючи "золоту добу" у взаєминах між СРСР та ЗСА. За його словами, ці взаємини укладаються в такій мірі задовільно, що він уже напередодні приїзду Брежнєва може запевнити населення Америки, що його зустріч з Брежнєвим забезпечить "новий великий поступ" на шляху зменшення тиску зброєння і небезпеки війни, до кращого і кориснішого типу взаємин між наймогутнішими державами у світі.

Можна різно оцінювати відому нову совєтську тезу про "взаємовигідність" політично-економічних зв'язків СРСР з ЗСА та іншими капіталістичними державами. Але якщо не була б наша оцінка тих зв'язків, не можна не дійти до висновку, що їх прекрасно схопив відомий польський публіцист Ю. Мерошевський, пишучи про капіталістичні, як про своєрідних "співбудівничих" російської совєтської імперії. За 50 років існування СРСР совєтський режим не виявився на висоті завдання і не зміг, не зважаючи на велетенські матеріальні ресурси та людські резерви, створити надійної бази для своєї економіки. В такій ситуації Л. Брежнєв та його товариші були примушені, йдучи за прикладом Леніна, вдатися до допомоги і науки до капіталістичної системи, який вони свідомо і планоноготує загрозливу.

"Так званий вільний світ", — пише Мерошевський, — фінансує посередньо совєтський імперіалізм, постачаючи Москві майже все: від зброї до компютерів. Коли б підсумувати підписані американськими, західнонімецькими, італійськими, французькими і ін. концернами з СРСР контракти — то ми одержали б імпонує цю цифру. Коли ж, однак, ми бачимо фінансування імперіалізму — було б безглуздо фінансувати посередньо імперіалізм китайський, ніж совєтський. Американські чи німецькі промисловці не мають причини старатися за титул "будівничих Совєтського Союзу". Ніхто не вимагав від капіталістів, щоб були добрими соціалістами. Драма полягає в тому, що західні капіталісти не завжди є... добрими капіталістами".

Питання про совєтсько-американську торгівлю на сторінках журналу Комуністичної партії ЗСА "Політичні Проблеми" в травні ц. р., Віктор Перль виразно підкреслює, що ц. зв., "взаємовигідна" торгівля є односторонньою довшу мету вигідно тільки для соціалістичних країн. Ця торгівля дає на сучасному етапі цим країнам потрібні засоби, але одночасно зв'язує капіталістичний світ з совєтською системою, у збереження якої американські та інші західні капіталісти готові інвестувати. Інвестують великі мільйони доларів. Коли ж через якийсь час Москва від західного світу дістане все, чого їй тепер потрібно, тоді для західних капіталістів не залишиться нічого іншого, як піти додому про "симпатії" Москві, щоб дістати назад інвестиції в СРСР і соціалістичних країнах свої долари. Розрахунки совєтських плановиків спираються, як читали, на "Фрідоме Фекте" з червня 1973 р., на тому, що "любовність капіталістів до долара перемає їхню лояльність до будь-якої нації".

З'єднавши Стейти Америки у своїх намаганнях встановити співпрацю з СРСР ступили на дуже небезпечний шлях, який легко може запровадити у безвихідь не провалля. Брежнєв, без сумніву, є майстром діла, який готовий з безоглядним цинізмом підписувати будь-які договори, щоб забезпечити для совєтсько-російської імперії смертельно потрібну допомогу і щоб зберегти цю імперію від катастрофи з уваги на внутрішню та зовнішню ситуацію. На все це не можна примикати очей, і це треба мати на увазі всім американцям, які 18 червня готуються вітати символ і речник неволі й терору на вільній американській землі.

Масово, але спокійно

В суботу, 16-го червня ц. р. до Америки прибуває Леонід Брежнєв, який привертає тепер у Совєтському Союзі, а особливо в Україні, сталінські методи правління. Під його провідом комуністичний режим переслідує українських інтелектуалів, що виступають в обороні прав свого народу — прав, гарантованих Конституціями СРСР і УРСР. У зв'язку з приїздом цього "червоного царя" планується велике число протестативних демонстрацій, в яких українці повинні взяти активну участь. Ми мусимо показати Брежнєву й Ко, американському Уряду та американцям, як також представникам міжнародної спільноти тут, в Америці, що ми не байдужі до долі українського народу і до долі тих молодих інтелектуалів, які впади жертвою народолюбного режиму Брежнєва.

Але, протестуючи проти приїзду Брежнєва і проти політики "співбудівництва" з імперіалістичною Москвою, ми повинні робити це в рамках закону. А закони ЗСА, як і ціла політична система, дають громадянам такі великі можливості висловлювати свої думки й почуття, що немає потреби вдаватися до екстремних методів протесту, як, наприклад, сутичок з поліцією. Мусимо мати на увазі, що поліційні чинники, які будуть охороняти Брежнєва та будинки совєтської амбасаді й консуляти, тільки виконуватимуть свій обов'язок. Адаже Брежнєв приїде до Америки як офіційний гість американського Уряду, а обов'язком Уряду дати йому охорону.

Нашу негативну оцінку приїзду Брежнєва, зумовлену політичною генетикою Москви на Україні, ми можемо висловити масовими, але спокійними демонстраціями. Добре підготовані масові демонстрації з добре придуманими текстами транспарентів, як також вичає повідомлення американської преси, радіо та телевізійних станцій про час і місце демонстрацій будуть ефективним виявом нашого протесту проти національно-культурного винищення українців, що його веде совєтський уряд під проводом Леоніда Брежнєва.

М. Сосновський

СОВЕТСЬКИЙ СОЮЗ ПОСИЛЮЄ ПРОТИКАЙСЬКУ КАМПАНІЮ

Останнім часом не минає дня, щоб у совєтській пресі в якійсь формі не заторукувалося китайська проблема, не було нападів на "маоїстську кліку". Такого роду матеріали публікуються не тільки у центральній пресі, але також у республіканських газетах, зокрема на Україні. Таку ж протикайську пропаганду веде преса совєтських сателітних держав, причому статті з польських, чехословацьких, німецьких та угорських комуністичних газет передруковують совєтська преса, "Радянська Україна" з 3 червня, наприклад, опублікувала переклад статті з польської газети "Трибуна Люду" під таким прорістим наголовком, як "Підприємство діяльності Пекіну". У "Радянській Україні" з 2 червня опубліковано "повідомлення для преси посольства СРСР у США" в справі Китаю. "Ізвестия" з 2 червня видрукували великий коментар Г. Апаніна "З приводу деяких концепцій маоїстського керівництва Китаю". В цьому коментарі зібрали всі найвищі заклики СРСР проти Китаю і кінсичало свігла на розвиток совєтсько-китайського конфлікту.

Совєтська преса виявляє всіми цими своїми матеріалами глибоке занепокоєння Москви шораз більшою дипломатично-політичною активністю Пекіну на міжнародній арені, а в першій мірі наближенням між ЗСА та Китаєм та між Японією і Китаєм. В цьому контексті, як виявляється, затривоження — намагання протидіяти китайській дипломатичній офензиві з її протисовєтським спрямуванням, треба розглянути несподівану відмову совєтського уряду прийняти у себе з відвідинами японського прем'єра, який погодився був приїхати до Москви на запрошення Брежнєва ще в лютому ц. р. Це виразне наголошення з боку совєтського уряду, мовляв, "ніби д-р і дипломатичне втручання США відвернуло, неминучий ядерний напад Радянського Союзу на Китайську Народну Республіку", як стверджується у повідомленні совєтської амбасаді у Вашингтоні, яка вважала за доцільне дати в цій справі окрему заяву. У цій заяві, між іншим, стверджується, що "посольство СРСР у США уповноважене заявити, що твердження про існування якоїсь загрози нападу Радянського Союзу на Китай мають брехливий характер. Такої загрози не було і не є".

Г. Апанін в "Ізвестиях" розглядає питання совєтсько-китайського конфлікту та сучасному етапі з позицій совєтської "мирної офензиві" і виділяє проти Китаю закиди, що Китай стоїть на перешкоді утримання в світі миру. "В останньому часі, — пише він, — маоїстське керівництво Китаю намагалося з а м аскупати надхлясовими, геополітичними концепціями й доктринами наростання великодержавно-шовіністичних і геополітичних тенденцій у своїй зовнішній політиці, несумісній з пролетарським інтернаціоналізмом, яка затривожувала класовий зміст... китайська пропаганда намагалося виправдати маоїстську великодержавність з допомогою екскурсій у всевітній інтернаціоналізм... оформити свого роду "історичне" гасло для виправдання великодержавної, а не безпечної для народів миру лінії".

На думку совєтського коментатора, китайський комуністичний провід "перекручує з'ясування основних протиріччя сучасного розвитку", а чому виявляється "протимарксистська позиція Пекіну, який дивиться на всевітній історію не через призму класової боротьби, а з точки зору своїх націоналістичних інтересів". Що найбільше тривожить совєтські чинники, це те, що йдеться тут про "формування під егідою Пекіну блоку, спрямованого в першу чергу проти СРСР, проти міжнародного соціалізму, до якого були б втягнені найрізноманітніші держави".

Свою "націоналістичну політику" Китай веде з допомогою "оформованих вишарудок", як, наприклад, "міркування Пекіну про Совєтський Союз з наміром створити в читача враження, напевно політика СРСР нічим не відрізняється від політики царизму і начебто всім історичним та іншим причиною Совєтський Союз є ворогом". 1. Китай та всі інші народи світу. Намагаючись обґрунтувати стратегію антисовєтизму, китайські журналісти доводять до розгляду, що Совєтський Союз "небезпечніший від імперіалістичних держав старого типу".

Боротьба за провід міжнародного комунізму. Китайську протисовєтську кампанію на міжнародному полі совєтський автор пояснює намаганням, "якби Мас-Тсунга" захопити провід в міжнародному комуністичному русі. Обвинувачуючи Совєтський Союз у політичній "неоколоніальності" і в намаганні здійснювати "колоніалізм найновішого типу" щодо Азії, Африки та Латинської Америки, Китай насправді робить ставку на підпорядкування собі визвольних рухів на цих просторах. Совєтський автор пише, що "на початку 60-х років китайське керівництво робило ставку на підпорядкування собі соціалістичного табору, міжнародного комуністичного та національно-визвольних рухів, нав'язуючи їм ультралівий, авантюристський шлях, підпорядкування революції з тим, щоб будь-якою ціною захопити керівництво революційної боротьби з метою поставити її на службу своїм великодержавним інтересам".

Коли йдеться про ситуацію на сучасному етапі, то, як твердить Г. Апанін, китайське керівництво стосує зміну тактики, не відмовляючись від своєї революційної фразеології. Пекін шукає союзників для своєї політики "серед найбільш реакційних і антикомуністичних кіл", при чому активно "проводить підтримку діяльності проти програми антиімперіалістичної боротьби, схваленої на міжнародній нараді комуністичних і робітничих партій 1969 року, часто фактично підтримуючи політику імперіалізму. Про суті справи йдеться про безпринципове блокування на антисовєтській базі з будь-якими, навіть найреакційнішими силами". В кожному випадку, твердить Г. Апанін, Пекінові йдеться про те, щоб забезпечити свої "націоналістичні інтереси" і щоб одночасно знизити позицію СРСР у міжнародному комуністичному русі.

Пекін проти "мирних шляхів" Москви. Г. Апанін найбільше привертає увагу намаганням Пекіну не допустити до "роз'яснень" міжнародного напруження, підкреслюючи, що це сприяє воєнній загрози. Він наголошує спробі Пекіну перешкодити в підготові Єврейської Конференції безлей, а також зближенню між соціалістичними державами і державами капіталістичного світу. Це в першій лінії стосується зв'язків із ЗСА та Японією, що, очевидно, ніяк не випливає з загальною плані протикайського наступу.

Коли вірити "логіці" совєтського коментатора, то такі зв'язки капіталістичних імперіалістичних великих держав з СРСР в інтересі світового миру. Коли ж про такі зв'язки стається комуністичний Китай, то цим китайське керівництво діє в некористі "світового миру". Виходячи з позицій такої "логіки", Г. Апанін боронить засади, на яких побудована концепція "мирної офензиві" Москви на відношенні до західних держав. Зиступ проти цієї совєтської "мирної офензиві" в розумінні совєтського автора є істотним проти миру і прошагування підготував війни. Згідно з його твердженням, "китайське керівництво не зацікавлене в справжньому і широкому включенні в практику міжнародних стосунків принципів мирної співіснування. Миротворчість декларувати Пекіну — це передусім маскування, розрахунок на дезорієнтування міжнародних революційних визвольних сил, на долаття перешкоди цілей (тобто захоплення провідом над світовим комунізмом) відомішими способами. Розвиток воєнного напруження, небезпека та антисовєтизм диктується намаганнями і потребами внутрішнього політичного курсу маоїстського керівництва Китаю".

Справа ревізії кордонів далі актуальна. Окремо вказує совєтський автор на питання, що стосує (Закінчення на стор. 4-й)

М. Хомяк

РЕЦЕНЗІЯ З БУДУЧИМ

Пропам'ятна Книга із Святого Обходу Українського Католицького Календаря для 24 листопада 1940 у Філадельфії, Па. (Філадельфія, 1941)

Коледж, тобто вищий учнівський заклад, який тут мав, створений 34 роки тому в місті Стамфорді, стейт Коннектикут. Це перша вища українська школа у ЗСА. Свято, яке послужило стимулом до видання книжки, мало спонукувати школу серед широкого кола українців Америки. Ідея свята, як і створення самого коледжу, належала Єпископу Константину Богачевському, який згодом став першим Митрополитом Української Католицької Церкви у ЗСА. Пропам'ятну книгу редагував д-р Лонгін Цегельський "Вогню і Україні на славу, а людям на покаяння" (стор. 146). Свято підготував діловий комітет, вибраний 60-ма представниками, усіх без різниці українських організацій міста Філадельфії з пригородами, які з'явилися на нараду, скликану о. Філіпом Тарнавським, тодішнім канцлером Української Католицької Дієцезії. (Поче-сною головою був Кир Іван Бучко; дійсним — Василь Волчанський; заступником — Антін Пашук; секретар, чи тодішньою мовою, писар — д-р Павло Дубас; Михайло Рибак — фінансовий секретар; адвокат Михайло Дулух — касир. Д-р Володимир Галай, Дмитро Гайовий, Василь Ко-

Юрій Кононів

НАПЕРЕДІ 3'ІЗДУ ОМУС

Український актор, працівник сцени, драматург, працівник радіо чи кіно й інших видів українського мистецтва — це не лише творча одиниця життя якоїсь культури, а й виключно належить мистецтву й культурі рідного народу. Український актор, та й не тільки — це також, а не раз і в першу чергу, громадянин, суспільний працівник, учасник Визвольних Змагань у минулому, воєн УПА чи Діації, учасник підпілья, а в наш час і в наших обставинах — актор перебуває в центрах культурного життя, виступаючи сам на сцені, підготувавши до виступів молодих... Немас з'їзду, зборів, громадських сходів, масових демонстрацій та інших виявів зорганізованого громадянського життя, де б не брав участі і працівник сцени.

Ось чому ми вважаємо, що наступний З'їзд Об'єднання Мистців Української Сцени ОМУС'у — це подія не лише в житті старших і молодших слуг Мельпомені, а й загальногромадського життя. Тому і в статуті відновленого після понад 25-річної перерви в діяльності ОМУС'у, який має бути затверджений на З'їзді 16-17 червня ц. р. на "Верховині", зазначено, що членом ОМУС'у може бути не лише актор — професіоналіст чи людина, пов'язана з українським театральним мистецтвом. Крім почесних членів та звичайних членів, с і радо бачена категорія прихильників. Як сказано в статуті: "Членом-прихильником може бути фізична особа — любитель і прихильник українського театрального мистецтва і культури, що морально і матеріально допомагає ОМУС'ові виконувати його завдання". Членство ОМУС'у радо вітаємо на З'їзді нових членів-прихильників та всіх зацікавлених справами, рідної культури громадян. До речі, члени — прихильники мають право додаткового голосу при вирішуваних справах ОМУС'у на З'їзді.

Всередині 1971 р. в "Свободі" була опублікована перша сторінка ОМУС'у під заголовком "Голос Актора". У передовій "Початок дороги" заголовок про відновлення створеного ще за с. п. В. Блавацького в Західній Німеччині Об'єднання Мистців Української Сцени саме в 25-літній від часу постанови ОМУС'у. Це зобов'язувало Управу, і членство до особливо пошаною праці, адже не було б ніякого сенсу відновлення Об'єднання і знову "замислювати".

Що ж зроблено за несповна два роки діяльності ОМУС'у? Перш за все — об'єднало чималу групу мистців сцени, слова, кіно, радіо і в інших країнах. Віддалені члени братимуть участь у З'їзді в листовій формі. До ОМУС'у дотепер не приступили лише одиниці, з приводу чого можна висловити жаль, бо це нікому не йде на користь, і вже особливо

акторів, не лише групі акторів різних генерацій. Від часу відновлення в 1971 р. ОМУС став відомий у всіх країнах українського поселення на Заході, а виявом громадського довіря до ОМУС'у, як і активності Об'єднання, було прийняття ОМУС'у до членства в УККА та КУК у Канаді. Члени Об'єднання, крім участі в професійних театральних ансамблях, майже всюди очолюють театральні ансамблі молоді; майже в усіх місцевостях, де мешкають, є керівниками чи промоторами місцевих імпровізацій, надаючи фахову допомогу у влаштуванні імпровізаційних ансамблів молоді, громадами та ін.

Дотепер, як планувався, видано 6 чисел пресового голосу Управи і членів ОМУС'у "Голос Актора": два числа в "Свободі" і три в "Амеріці". Започатковано збірник Архіву Українського Театрального Мистецтва з центром у Філадельфії, який стало повнозаступити. Із цього визначний успіх проведено перший в Америці Український Театральний Фестиваль, з виступами ансамблів із ЗСА і Канади, в тому числі й молодечих. Управу відбула багато надряд, про що не будемо писати, бо ми всі масою певний нахил до "нараджуваль", але не раз і саме зорганізоване життя й вимагає. Багато сотень листів від Управи й до Управи засвідчують активність і живий контакт між членством Об'єднання та Управою, як і важливий контакт із У к р айськими Церквами, центральними організаціями і т. д.

Напередодні З'їзду окремо треба згадати надзвичайно важливу на першому З'їзді виконувати його завдання". Членство ОМУС'у радо вітаємо на З'їзді нових членів-прихильників та всіх зацікавлених справами, рідної культури громадян. До речі, члени — прихильники мають право додаткового голосу при вирішуваних справах ОМУС'у на З'їзді.

3 наших буднів

"Свободі" на ювілей

Ніби бідний назвистріє ювілейним святкуванням "Свободи" та в пошуку й основних положень і р е д а к т о р і й, вийшла у Вінніпегу, старанням УВАН в Канаді, книжечка подорожніх нотаток о. Н. Дмитрова п. в. "Канадська Русь". Редактор збірника, д-р Михайло Марунган, пригадує глибоку й емоційну сповідь, що о. Нестор Дмитрів, перший український священик у Канаді, прибув туди в 1897-му році з торисидиції митрополита Сабартовського, вийдає і сумний опис усіх годинних нині поселення в Манітобі, Альберті і Саскачевані.

Невеселі часи переживали тоді, на сніжні ХІХ сторіччя, наші поселенці, створюючи перші, монотонні кроки на чужій, неосвоєній землі. В подорожніх нотатках о. Дмитрова згадується реалістично цілісні переживання, які труднощі й ускладнення, що їм прийдеться поборювати на чужій землі, які опинилися в суцільній стороні без родного ґрунту, без довіри, знання й освіти, без опори й емоційного без чужого прихильності. Описуючи свої мандри по провінції Манітоба, о. Н. Дмитрів згадує, між іншим, "Руську колонію" над річкою Дріфтинг, що звалася... Теревовля. Зберігаючи мову автора, вибираючи з цього барвистого опису, який характеризує історичний розвиток: "Вікні знайомі з дитинства, прекрасне полюблене, особливо при освітленні місяця. Річка як ся блискуча лентою. За річкою гора, трохи більша як перша. Коло гори, звідси, що служив тим часом за колом, під ароматним кущем, а один горщик прикритий "Свободою". (стор. 16-17).

Гей, "Свободо" наша, "Свободо", смілки райди тоби доведеться туди зорисиди приїхати, скільки непростіше голови провінції, порадились їм давати, першим десятиріччя твоєї монотонної праці на північноамериканському континенті! Тобі, похованій між сторінками, на котрих уперше друкувались "подорожні нотатки" твого першого редактора, зберігай нам більше, ніж цілі томи статистичних, демографічних та інших різнотипів.

Місячна ніч у канадській пресі... саміти, загублена серед безмежного простору, оселя... фарфорові килими, а під ними — горщик з молоком; прикритий першою, українською в Америці, газетою, — це ж картина нежизни з нотаток В. Курілика, або життям вата з епопеї Іллі Киріака, "Сини Землі". Велика дяка братам — канонікам за те, що вивчаючи 80-річчя нашого щоденника, передали нам у твору незабутній його редактора, великого митрополита, о. Нестора Дмитрова.

А с е р.

ВІДЗНАЧАЙТЕ СТОРІЧЧЯ З ДНЯ НАРОДНИЙ МАРКА ЧЕРЕМШИННИ

Київ. — У зв'язку з тим, що 13 червня ц. р. минає 100 років з дня народження письменника Марка Черемшини, Рада міністрів УРСР схвалила постанову про пошанування Республіканського ювілейного комітету під проводом В. М. Козаченка. Цей комітет має, як повідомляє РАТАУ, "подати Раді міністрів УРСР план проведення заходів, пов'язаних з відзначенням 100-річчя з дня народження Марка Черемшини".

Київ вже не можна було у 19-40 році слати до Галичини, жертвували на Коледж. Кир Константина в час емоційного піднесення на бенкеті звеличчю не тільки церковним головою, але й духовно-народним лідером американських у к р аїнців" (ст. 16). При сьогоднішніх мільйонних збірках української діаспори, день тріумфу доброго великого діла, ідейності, будучого, творчої думки та поєднати" (17), виглядає найвищим, а піднесення єдності у промовах дня спокійною патрістичною звичкою у подібних випадках. Це не зовсім правда. (Далі буде)

До українців, у світовому розсіянні сущим

Рейсінг, внесени учасники виступу - віча, присвяченого нинішньому українському духовному культурі і русифікації України:

Учасники віча - панелю 3-го червня ц. р. в Нью Йорку, що в Нью Йорку панеліста проф. Іван Вовчук, ред. Вячеслав Давиденко і модератор проф. д-р Микола Чирковський весторонньо насвітлювали методи, форми і цілі знятого нинішнього "Москвою Української культури та її творців, визнаючи, що на акцію Москви повинна і мусить прийти одностайна, зорганізована протидія всьому українству у вісьмому світі. Ця протидія повинна вестися в двох аспектах - політичному, безупинним інформуванням вісьмого світу про злочинства Москви - культурному, наповненню скріплюванням, розбудовою і підсилюванням культурних досягнень України в вісьмому світі.

Відносно культуротворчої дії "вісьмий українців учасники віча-панелю визнають за необхідне:

1. Плекати найкращі культурні традиції українського народу і передавати їх до них молодшим поколінням.
2. Морально і матеріально допомагати нашим культуротворцям збагачувати нашу духовну надбання своєю творчістю, що в майбутньому може стати поповненням тисноті нашої культури, якої не має жоден інший народ.
3. Вжити в культуротворчій дії процес об'єднання молоді, даючи їй змогу виявити свої таланти у всіх галузях мистецтва. Творення і споживання високого рівня культури для молодих поколінь, виробування "позабатьківщини", сприяючи їм в житті, що в майбутньому буде формувати зрілі національні свідомість, гордість і почуття приналежності до української спільноти. Німак і інші національно-виховні засоби цієї цілі не можуть допомогти.
4. Створити з високоякісними...

Рада Європейської Взаємодопомоги закінчила наради

Прага. XXVII сесія Ради Європейської Взаємодопомоги (РЕВ) закінчила свою роботу 8 червня. Як повідомляє совєтська преса, на сесії були обмірковані питання, зв'язані з реалізацією комплексної програми подальшого поглиблення спів-

праці і розвитку соціалістичної економічної інтеграції. На закінчення наради всі учасники підписали протокол, а також рішення Виконавчого комітету РЕВ та погодження про співпрацю у будівництві на території ССРП Києво-Печерського асфесового комбінату.

Ми віримо, що правда і справедливість переможуть — заявляють українські письменники Канади

Торонто. — У висліді відбутого тут в дні 1-3 червня ц. р. З'їзду Об'єднання Українських Письменників у Канаді "Слово" була схвалена учасниками з'їзду одностайно і розіслана для преси за підписами президії — Уласа Самчука й Ольги Мак — резолюція такого змісту:

"Ми, українські письменники Канади, зібрані на своєму З'їзді в Торонті 1, 2 і 3 червня 1973 року, глибоко затроновані подіями, що відбуваються в Україні, як фактор боротьби за українську правду в диспориальних позиціях, визначає цій проблемі перше місце серед усіх проблем, що хвилюють наше суспільство і намагаються його до громадської активності. Велі за цим ствердженням повинна послідувати пошук джерел діяльності усіх без винятку наших громадянських чинників для розбудови культурного життя диспори, а в тім найвищі показники матеріальної жертвенності на цю ціль.

6. Подати якнайдаліш до допомоги Раді для Справ Культури при СКВУ для здійснення її планів, які мають на меті практично реалізувати величезне призначення духовної культури в житті і місці позабатьківщини українців.

7. Включити всю диспориальну пресу в акцію найвищої посилення культуротворчої дії позабатьківщини українців, публікації роз'яснювальних статей і коментарів, стосовно скріплювання і розбудови культурного фронту.

8. Призначити найвідатнішого публіциста наших часів Валентина Мороза символом нескореної, героїчної української людини, яка кинула московській ворожій потузі гордий виклик, що ж, буде битися", здійснити резолюцію XI Конгресу УІКА і всіма можливими засобами старатися добитися його кандидатури на Нобелівську нагороду.

Юрій Гасцький, місцевий голова ФКУ, відкрив другу річну зустріч та представив д-ра Субтельного. Цей молодий науковець недавно блискуче оборонив свою докторську дисертацію, "Діалог Орли та Кришківська Ханат; Неохоті Союзники" та одержав свій докторат з Гарварду.

Він оповідав присутнім про свій шлях у Гарварді, від бакалавратури до докторату, згадуючи про студії в Історії України та туркології з проф. Прицаком. Д-р Субтельний підкреслює той великий натиск проф. Прицака на туркологію, бо стан українсько-турецьких та орієнтальних дослідів є незадовільний, а в українській історії дуже довго важливим чинником були тюркські народи. Він говорив про свої подорожі на досліді в різних архівах Польщі, Австрії, Франції та Туреччини, які були потрібні йому в праці над дисертацією.

Д-р Субтельний відповідав на запити присутніх і ще раз підтвердив, що він ніколи не виступав з поглядами, йому приписаними, ніби Київська Русь не належить до історії України.

Опісля, Ю. Гасцький прочитав проєкт Чикагського Комітету ФКУ поширити організацію ФКУ на Приятелів Гарвардського Центру Українських Студій та організувати формально жертводавців та прихильників Осередку Українських Студій в Гарварді. Цей проєкт подано на конференції ФКУ в Бостоні 30 квітня 1973 і продискутовано. Було також запропоновано, щоб у Чикаго організувати першу групу Приятелів ГЦУС з жертводавців та прихильників цього проєкту, що введуть його в життя.

Присутніх повідомлено, що домівка ФКУ знаходиться при 2301 Вест Чикаго Евею, в адвокатській канцелярії д-ра Мули. Д-р Мула заохочував жер-

Вступайте в члени УНСоюзу!

Українські і українсько-американські комбатанти влаштовують Зеленосвяточні поминки

Нью Йорк, Н. Й. (І. К.) — Координаційний Комітет Українських та Українсько-Американських Комбатантських Організацій міста Нью Йорку, який об'єднує всі без винятку діючі на терені тудишньої метрополії Українські Комбатантські і Українсько-Американські (з Армії ЗСА) Ветеранські Організації, влаштує, як минулих років, так і цього року при чинній співпраці всіх того роду організацій Нью Йорку, Ньюарку, Пассейку, Алентауну і околиці, у Зеленому Неделі, 17-го червня ц. р. біля Могилі - Пам'ятника на Оселі УРСОУ "Верховина" у Глен Спей, Н. Й. Традиційні Зеленосвяточні Поминки по поляглих і померлих Борцях за волю України. Поминки почнуться св. Літургією обох українських віровізнань, а зокрема о год. 10:30 українського православного та о год. 11-й українського католицького. Після Богослужб сформуються похід, що промаршує до Могилі - Пам'ятника, де буде відслужена спільна Панахида за Героїв і Борців за волю України. З черги представників поодиноких організацій складуть вінки на Могилі - Пам'ятнику. Про-

Ціни на деякі продукти обнижилися в наслідок "замороження"

Вашингтон. — Ціни на сталь, мідь, автомобільні опони та на інші важливі продукти були обнижені до рівня, які існували між 1-м та 8-м червня ц. р. в наслідок проголошеного Президентом 60-тиденного "замороження" цін. Обниження цін продуктів були добровільні та в більшості випадків охоплювали підвишки, які були проголошені протягом останнього тижня. Між корпорациями, які добровільно

знизили ціни на свої продукти, є багато продуцентів різного роду металів, але тільки одна нафтова фірма, Апленд Ойл. Із "замороженням" та зниженням цін зв'язані також такі події: Дж. Міні, провідник американських робітничих спілок, заявив, що "замороження" цін на рівнях, які існували на початку червня ц. р., відзеркалює "неадапту політику" Уряду, бо ціни будуть "заморожені" на рівнях, які є найвищими за останніх 20 років; ньюйоркська біржа реагувала на "замороження" цін негативно, бо ціни падали апали на вартості; вартість американського долара далі падає на європейських грошових ринках.

Ділимось сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 13-го червня 1973 р. упокоївся в Бозі, проживши 88 років життя наш Найдорожчий ТАТО

бл. п. АЛЕКСАНДЕР МЕЙБО

додіє по бл. п. МАТІ, нар. 19-го березня 1886 року в с. Отрід, коло Каньки, Струмилів, Україна, довголітній член 219-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Й.

ПРАСОТАС в п'ятницю, 15-го червня ц. р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Литвина, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ПОХОРОН — в суботу, 16-го червня 1973 р. о год. 10:30 ранку з церкв св. Ів. Хрестителя на цвинтар Evergreen Cemetery в Hillsdale, N.J.

В глибокому смутку: сини: ЕМІЛЬ, НОСІФ й АНДРІЙ

Ділимось сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 13-го червня 1973 р. упокоївся в Бозі, проживши 88 років життя наш Найдорожчий ТАТО

бл. п. АЛЕКСАНДЕР МЕЙБО

додіє по бл. п. МАТІ, нар. 19-го березня 1886 року в с. Отрід, коло Каньки, Струмилів, Україна, довголітній член 219-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Й.

ПРАСОТАС в п'ятницю, 15-го червня ц. р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Литвина, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ПОХОРОН — в суботу, 16-го червня 1973 р. о год. 10:30 ранку з церкв св. Ів. Хрестителя на цвинтар Evergreen Cemetery в Hillsdale, N.J.

В глибокому смутку: сини: ЕМІЛЬ, НОСІФ й АНДРІЙ

Ділимось сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 13-го червня 1973 р. упокоївся в Бозі, проживши 88 років життя наш Найдорожчий ТАТО

бл. п. АЛЕКСАНДЕР МЕЙБО

додіє по бл. п. МАТІ, нар. 19-го березня 1886 року в с. Отрід, коло Каньки, Струмилів, Україна, довголітній член 219-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Й.

ПРАСОТАС в п'ятницю, 15-го червня ц. р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Литвина, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ПОХОРОН — в суботу, 16-го червня 1973 р. о год. 10:30 ранку з церкв св. Ів. Хрестителя на цвинтар Evergreen Cemetery в Hillsdale, N.J.

В глибокому смутку: сини: ЕМІЛЬ, НОСІФ й АНДРІЙ

Ділимось сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 13-го червня 1973 р. упокоївся в Бозі, проживши 88 років життя наш Найдорожчий ТАТО

бл. п. АЛЕКСАНДЕР МЕЙБО

додіє по бл. п. МАТІ, нар. 19-го березня 1886 року в с. Отрід, коло Каньки, Струмилів, Україна, довголітній член 219-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Й.

ПРАСОТАС в п'ятницю, 15-го червня ц. р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Литвина, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ПОХОРОН — в суботу, 16-го червня 1973 р. о год. 10:30 ранку з церкв св. Ів. Хрестителя на цвинтар Evergreen Cemetery в Hillsdale, N.J.

НАПЕРЕДОДНІ З'їЗДУ ОМУС

(Закінчення зі стор. 2-ої)
важливий, історично-цінний документ, який треба не лише опрацювати, а й відповідно примістити, що автоматично викликає низку змін. При цій нагоді повідомляємо, що останні малі замітки, інформації або фотодокументи для Книги діячів Українського Театру можна буде здати членам Управління під час З'їзду в цьому місяці — після цього Редколегія нічого не буде розглядати нового й автоматично передаватиме все надіслане до Архіву Українського Театрального Мистецтва при ОМУС'і.

ОМУС не став і не думав стати "совітелом класом", не був і не буде "забальзамованим". Його головними завданнями є, як сказано в статті: Координувати і скріплювати розбудову українського театального мистецтва

і культури у всіх напрямках, в країнах поселення української спільноти поза Рідними Землями, з пошануванням законів країни поселення. Розкривати злочинні перекучування мистецтва - більшовицькими "театрознавцями" історії українського театру та воскресити імена сотень драматургів, композиторів, режисерів, акторів, працівників сцени, знищених Москвою і іншими ворогами нашого народу, або кого ворог не згадає, понижуючи й зневажаючи своїх псевдоісторичних виданців.

Ці завдання ми виконували й будемо виконувати, з переконанням, що наша праця потрібна, як українській спільноті поза Україною, так і самій Україні в її важкі часи боротьби з московським світом антикультури.

В СУДАНІ СУДИТИМУТЬ членів терористичної групи, які захопили та повбивали трьох дипломатів, в тому двох американців 2 березня ц. р. Терористів судитиме цивільний суд, а не військовий трибунал.

У п'ятницю, 8-го червня 1973 р. упокоївся у Філадельфії, Па., народжена 1892 р. у Києві, сестра-калібниця Четвертої Київської Стрілецької Дивізії Армії УНР

МАРІЯ ВОВН-УРБАН

Похоронено в п'ятницю, 8-го червня 1973 р. о год. 11-го веч. в похоронному заведенні Литвина, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

Усім, хто опікувався Покійною під час її довгої недуги та тим її Похоронами, Похоронами і Приїздами, які жили участь в похороні, складають подяку заступачі

ЧЛЕНКИ 44-го ВІДДІЛУ СОЮЗУ УКРАЇНОК АМЕРИКИ

Ділимось сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 13-го червня 1973 р. упокоївся в Бозі, проживши 88 років життя наш Найдорожчий ТАТО

бл. п. АЛЕКСАНДЕР МЕЙБО

додіє по бл. п. МАТІ, нар. 19-го березня 1886 року в с. Отрід, коло Каньки, Струмилів, Україна, довголітній член 219-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Й.

ПРАСОТАС в п'ятницю, 15-го червня ц. р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Литвина, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ПОХОРОН — в суботу, 16-го червня 1973 р. о год. 10:30 ранку з церкв св. Ів. Хрестителя на цвинтар Evergreen Cemetery в Hillsdale, N.J.

В глибокому смутку: сини: ЕМІЛЬ, НОСІФ й АНДРІЙ

Ділимось сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 13-го червня 1973 р. упокоївся в Бозі, проживши 88 років життя наш Найдорожчий ТАТО

бл. п. АЛЕКСАНДЕР МЕЙБО

додіє по бл. п. МАТІ, нар. 19-го березня 1886 року в с. Отрід, коло Каньки, Струмилів, Україна, довголітній член 219-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Й.

ПРАСОТАС в п'ятницю, 15-го червня ц. р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Литвина, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ПОХОРОН — в суботу, 16-го червня 1973 р. о год. 10:30 ранку з церкв св. Ів. Хрестителя на цвинтар Evergreen Cemetery в Hillsdale, N.J.

В глибокому смутку: сини: ЕМІЛЬ, НОСІФ й АНДРІЙ

Ділимось сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 13-го червня 1973 р. упокоївся в Бозі, проживши 88 років життя наш Найдорожчий ТАТО

бл. п. АЛЕКСАНДЕР МЕЙБО

додіє по бл. п. МАТІ, нар. 19-го березня 1886 року в с. Отрід, коло Каньки, Струмилів, Україна, довголітній член 219-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Й.

ПРАСОТАС в п'ятницю, 15-го червня ц. р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Литвина, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ПОХОРОН — в суботу, 16-го червня 1973 р. о год. 10:30 ранку з церкв св. Ів. Хрестителя на цвинтар Evergreen Cemetery в Hillsdale, N.J.

В глибокому смутку: сини: ЕМІЛЬ, НОСІФ й АНДРІЙ

Ділимось сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 13-го червня 1973 р. упокоївся в Бозі, проживши 88 років життя наш Найдорожчий ТАТО

бл. п. АЛЕКСАНДЕР МЕЙБО

додіє по бл. п. МАТІ, нар. 19-го березня 1886 року в с. Отрід, коло Каньки, Струмилів, Україна, довголітній член 219-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Й.

ПРАСОТАС в п'ятницю, 15-го червня ц. р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Литвина, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

ПОХОРОН — в суботу, 16-го червня 1973 р. о год. 10:30 ранку з церкв св. Ів. Хрестителя на цвинтар Evergreen Cemetery в Hillsdale, N.J.

В глибокому смутку: сини: ЕМІЛЬ, НОСІФ й АНДРІЙ

Ділимось сумною вісткою з Родиною, Приятелями і Знайомими, що 13-го червня 1973 р. упокоївся в Бозі, проживши 88 років життя наш Найдорожчий ТАТО

бл. п. АЛЕКСАНДЕР МЕЙБО

додіє по бл. п. МАТІ, нар. 19-го березня 1886 року в с. Отрід, коло Каньки, Струмилів, Україна, довголітній член 219-го Відділу УНСоюзу в Ньюарку, Н. Й.

ПРАСОТАС в п'ятницю, 15-го червня ц. р. о год. 8-й веч. в похоронному заведенні Литвина, 801 Springfield Avenue, Irvington, N.J.

